

Diskussionsmøder i Jylland

Høringer - Politisamarbejde og Schengen-aftalen - Opbevaring af data - Udvidelse af fodlænkeordning og udeblivelse fra afsoning - Kriminalisering af opfordring til selvmord - Dommeres bibeskæftigelse

108. Færdselsloven - Vigepligt - Hajtænder - Betinget frakendelse undladt
109. Samfundstjeneste - Vold, grov
110. Vold, grov - Ølglas i hovedet - Samfundstjeneste
111. Vold - Gentagelsesvirkning - Kombinationsdom
112. Vidnetrusler - Frifindelse med dissens
113. Betleri - Betinget straf
114. Udvisning - EU-borgere
115. Narkotika - Heroin - Opbevaring - Udvisning undladt
116. Vold på værtshus - Kvælertag, alene § 244 - Udvisning undladt - Betinget straf – EU-borgere
117. Vold mod politiet - Udvisning undladt - EU-borgere

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Diskussionsmøder i Jylland

Foreningens formand og næstformand, **Niels Forsby og Steen Bech**, vil gæste tre byer i Jylland med et gå-hjem møde om bl.a. forsvarernes retlige og etiske forpligtelser - **alle dage kl. 16.00**:

Tirsdag den **28. februar 2006** i Aalborg

Mandag den **27. marts 2006** i Viborg

Tirsdag den **28. marts 2006** i Kolding

Nærmere om sted og tilmelding vil blive udsendt senere af de nærmestboende bestyrelsesmedlemmer, og tilmelding bedes foretaget direkte til det pågældende bestyrelsesmedlem, men reserver allerede nu tidspunktet i dagbogen.

Samme møde har været afholdt i København i oktober 2005 med godt fremmøde og udbytte for deltagerne.

Møderækken flyttes til resten af Sjælland og Fyn m.v. i efteråret 2006.

Høringer

Justitsministeriet
Det Internationale Kontor

Amagertorv 21
28. oktober 2005

Vedr.: Sagsnr. 2005-3000/21-0034. Høring vedr. et af Kommissionen fremsat forslag til Rådets afgørelse om forbedring af politisamarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, særligt ved de indre grænser, og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (KOM(2005)317 endelig).

Justitsministeriet har med skrivelse af 5. oktober 2005 anmodet om en udtalelse om ovennævnte.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der noterer sig Justitsministeriets betænkeligheder ved det operationelle samarbejde, som trænger til en nærmere afklaring, jfr. grundnotatet side 15.

Det øvrige giver ikke anledning til principielle betænkeligheder.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Det Internationale Kontor

Amagertorv 21
5. november 2005

Vedr.: Sag nr. 2005-305-0043. Høring vedr. forslag fra Kommissionen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opbevaring af data behandlet af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF (KOM(2005)438 endelig).

Justitsministeriet har med skrivelse af 25. oktober 2005 anmodet om en udtalelse om ovennævnte. Et udateret grundnotat er modtaget med skrivelse af 27. oktober 2005.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse og været drøftet på foreningens bestyrelsesmøde den 4. november 2005.

Bestyrelsen bemærker indledningsvis, at forslaget - uagtet det er meget ordrigt - er meget lidt konkret og bærer præg af ikke at være gennemarbejdet, hverken med hensyn til nødvendigheden af indgrebet eller de økonomiske konsekvenser heraf.

Så vidt det kan bedømmes, pålægger det udbydere af datakommunikation m.v. at opbevare oplysninger om, hvem der sættes i forbindelse med hinanden, i ½ til 1 år - også i situationer, hvor det ikke af hensyn til opkrævning af abonnements- eller samtalegebyrer er nødvendigt for udbyderne at registrere sådanne oplysninger.

Forslaget indeholder herudover bl.a. en bestemmelse om refusion af udbydernes udgifter i forbindelse med opbevaring af data, jfr. artikel 10.

Der er ikke gjort forsøg på at skønne over udgifterne forbundet hermed, hverken i forslaget eller grundnotatet, men Justitsministeriet anfører, at forslaget i dets nuværende udformning formentlig vil have visse lovgivningsmæssige konsekvenser, og forslaget vil have betydelige statsfinansielle konsekvenser.

Foreningen deler til fulde Justitsministeriets betænkeligheder - disse bliver ikke mindre af, at forslaget lægger op til en totalharmonisering.

Foreningen kan således ikke støtte det foreslåede.

På foreningens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Amagertorv 21
9. november 2005

Vedr.: Sagsnr. 2005-733-0013. Udvidelse af ordningen vedr. fuldbyrdelse af straf på bopælen m.v. samt fratagelse af mulighed for udgang ved udeblivelse fra afsoning.

Justitsministeriet har fremsendt ovennævnte lovudkast den 13. oktober 2005, og høringen har været drøftet på foreningens bestyrelsesmøde den 4. ds.

Bestyrelsen har ingen bemærkninger til konsekvenserne af udeblivelse fra afsoning.

Bestyrelsen bemærker, at udvidelse af "fodlænkeordningen" for personer, der ud over færdselslovskriminalitet har et mindre forhold, der vedrører anden kriminalitet, er ubetænkelig.

Med hensyn til at udvide "fodlænkeordningen" til personer, der på gerningstidspunktet ikke er fyldt 25 år, bemærker bestyrelsen, at det kan være positivt, hvis det er med til at nedbringe antallet af domme med ubetinget frihedsstaf.

Så vidt det kan ses, har man imidlertid ikke i bemærkningerne været opmærksom på, at den foreslåede udvidelse også kan føre til, at unge mennesker, der i dag på grund af alder, gode personlige forhold eller uddannelsesbehov, får rent betingede domme eller domme med vilkår om samfundstjeneste, nu i stedet bliver idømt den mere indgribende "fodlænkeordning", således at der bliver tale om en skærpelse af straffniveauet, idet der bliver afsagt flere ubetingede frihedsstraffe over unge mennesker i tillid til, at Kriminalforsorgen vil meddele tilladelse til en "fodlænkeafsoning".

Bestyrelsen skal henstille, at det over for domstolene præciseres, at forslaget vedr. de unge under 25 år ikke skal gøre indgreb i den gældende praksis vedr. betingede domme med eller uden vilkår om samfundstjeneste.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 21
9. november 2005

Vedr.: Sagsnr. 2005-793-0022. Straffelovrådets betænkning om kriminalisering af generelle opfordringer til selvmord m.v. (nr. 1462/2005).

Justitsministeriet har med skrivelse af 11. oktober 2005 anmodet om en udtalelse om ovennævnte betænkning.

Høringen har været drøftet på foreningens bestyrelsesmøde den 4. ds.

Bestyrelsen er enig med Straffelovrådet i, at der ikke er grundlag for lovændringer med henblik på at kriminalisere generelle opfordringer m.v. til selvmord.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Procesretskontoret

Amagertorv 21
1. december 2005

Vedr.: Sagsnr. 2005-740-0110. Høring over Betænkning nr. 1465/2005 fra udvalget om dommers bibeskæftigelse.

Justitsministeriet har med skrivelse af 11. november 2005 anmodet om en udtalelse.

Betænkningen har været forelagt foreningens bestyrelse, der kan tiltræde det af udvalgets flertal formulerede lovudkast.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Færdselsloven - Vigepligt - Hajtænder - Betinget frakendelse undladt

Færdselslovens § 26

Praksis omkring frakendelse er ikke ganske fast, jfr. redaktørens artikel i Lf.Medd. 11/2001. Her er to byretssager fra Odense fra 2004, der imidlertid svarer til principperne i artiklen.

1) Retten i Odense, 3. afd. SS 3. 4108/03, 28/1 2004

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 26, stk. 2, ved i september 2003 at have kørt ind i et kryds, hvor der var vigepligt og vigeplakater, og stødt sammen med en cyklist C med personskade til følge.

Der var påstand om betinget frakendelse. T nægtede sig skyldig.

Rettens bemærkninger:

"Efter vidnet C's forklaring findes det godtgjort, at tiltalte påkørte ham efter at være kørt frem over hajtænderne. Tiltalte findes herved at have overtrådt færdselslovens § 26, stk. 2.

Straffen fastsættes efter færdselslovens § 118, stk. 1, jfr. § 26, stk. 2, til en bøde på 1.500 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Det lægges til grund, at tiltalte inden fremkørslen havde holdt helt stille bag hajtænderne. Henset hertil, samt til, at udsynet ad G-vej mod venstre var dårligt og endelig til cykelstiens forløb ved R-vejs udmunding i G-vej, findes tiltalte ikke ved sin fremkørsel, uanset påkørslen, at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om betinget frakendelse."

Statskassen betalte sagens omkostninger.

2) Retten i Odense, 3. afd. SS 3. 4110/03, 30/1 2004

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1 og § 26, stk. 2 og stk. 5, ved i september 2003 kl. 19.30 at have kørt ind i et kryds med vigepligt og færdselsplakater og ved den videre kørsel ind i krydset at have overskredet en spærrelinie og undladt at overholde sin ubetingede vigepligt, hvilket medførte sammenstød med en cyklist C med materiel skade til følge.

Der var påstand om betinget frakendelse. T nægtede sig skyldig.

Rettens bemærkninger:

"Det lægges efter tiltaltes og vidnet C's forklaring til grund, at tiltalte nedsatte hastigheden da han kom til krydset med N-vej og med lav hastighed kørte ud for ubetinget vigepligt og overskred spærrelinjen. Tiltalte findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 4, stk. 1 og § 26, stk. 2 og stk. 5.

Straffen fastsættes efter færdselslovens § 118, stk. 1, jfr. § 4, stk. 1 og § 26, stk. 2 og stk. 5, til en bøde på 2.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Henset til, at C kørte forholdsvis hurtigt og uden lys, samt henset til, at der efter forklaringerne var opsat et midlertidigt vejskilt, der kan have skjult C for tiltalte, findes tiltalte, uanset påkørslen, ikke ved sin kørsel at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om betinget frakendelse."

Statskassen skulle betale sagens omkostninger.

Landsforeningens Meddelelse 109/2005

Samfundstjeneste - Vold, grov

Straffelovens § 62 og § 245

Kriminalforsorgen udsender desværre ikke mere de årlige oversigter over domme til samfundstjeneste, hvorfor der kan være behov for at bringe flere domme om voldskriminalitet. Her to sager fra Fyn vedr. 19-årige unge mænd, der tildeler slag i hovedet med ølflasker, der knuses. Den første sag er upåanket, den anden endte i landsretten, hvor resultatet samfundstjeneste holdt, dog med en kraftig dissens.

1) Retten i Nyborg SS 4.00354/2004, 24/9 2004

T på 19 år var tiltalt for legemsangreb efter straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 247, stk. 1, ved i juni 2004 kl. 03.05 ved baren på et diskotek enten at have tildelt A et slag i baghovedet med en ølflaske, der knustes, eller at have kastet flasken mod A's baghoved.

T havde en tidligere dom efter § 245, hvor han i november 2003 var idømt en betinget straf af 40 dages fængsel.

T nægtede sig skyldig. En række vidner afgav forklaring. T kunne ikke huske så meget fra gerningsnatten, herunder om han havde været alene, eller om han havde slået nogen. Han havde drukket øl, men ville ikke afvise, at han også skulle have taget ecstasy. Hukommelsen kom igen næste morgen, da han vågnede i detentionen. Om sine personlige forhold oplyste han, at han gik på handelsgymnasium efter at have forsøgt sig med forskellige jobs.

To kvinder kunne berette, at T havde slået A med en genstand. Et af vidnerne havde herefter hørt knust glas.

T's ven berettede, at der forud havde været noget pegen-fingre ad T.

Forurettede A nægtede at have peget fingre ad T og havde heller ikke på anden måde provokeret denne. Han var blevet ramt bagfra, da han stod ved baren. Han havde ikke noget erstatningskrav. (Vidneforklaringerne er mere udførlige i dommen, ER)

Af en besigtigelse af T fremgik, at han virkede meget påvirket af spiritus eller andet, og at han havde en frisk flænge på fingeren og blodstænk på trøjekraven.

T var egnet til samfundstjeneste. Kriminalforsorgen anbefalede vilkår om behandling for misbrug af euforiserende stoffer.

Retten fandt herefter T skyldig efter anklageskriftet og fortsatte:

"Straffen fastsættes efter straffelovens § 245, stk. 1, jfr. § 247, stk. 1, således, at tiltalte i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, idømmes en fællesstraf omfattende tillige de ved dommen af 20. november 2003 påkendte forhold. Fællesstraffen fastsættes til fængsel i 4 måneder.

Da det under hensyn til tiltaltes unge alder og gode personlige forhold, herunder især det forhold, at tiltalte er begyndt på en uddannelse, som han er glad for, og at hans familie bakker op om ham og har taget hånd om hans narkotikamisbrug, findes upåkrævet, at fællesstraffen fuldbyrdes nu, bestemmes det i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, jfr. § 56, stk. 2, at fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år som bestemt neden for.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 120 timer, jfr. straffelovens § 62."

Vilkårene omfattede en længstetid på 1 år, en prøvetid, der udløb med længstetiden, og narkobehandlingsvilkår.

2) ØL 24. afd. a.s. nr. S-4123-04, 1/11 2005

T på 19 år var tiltalt for legemsangreb efter straffelovens § 245, stk. 1, ved i august 2004 kl. 01.00 på gaden at have kastet en glasflaske, der ramte A i hovedet og knustes.

Der var påstand om fængselsstraf.

T erkendte sig skyldig i at have slået med flaske og anerkendte et erstatningskrav på kr. 1.289. Han var ustraffet.

T forklarede bl.a., at han den pågældende dag havde været til havefest hos en kammerat fra om formiddagen. Der var et modsætningsforhold mellem T's og A's familier, der var naboer, således at T's mor følte sig utryk, og faderen fortalte, at A og dennes far havde truet T med tæsk. Ved havefesten så han A, tog en flaske, som han holdt rundt om flaskehalsen, og slog A bagfra i baghovedet.

A forklarede bl.a., at han havde hørt T sige til et par kammerater: "Et øjeblik, ham der skal jeg lige hen og slå ihjel". Vidnet valgte at gå videre, men blev 5 m længere henne ramt af en flaske i baghovedet. A bekræftede, at der var et modsætningsforhold mellem familierne, men havde en anden forklaring om årsagen. Han mente ikke, at han selv havde sagt noget truende.

En kvinde K havde tidligere på aftenen set T være i klammeri med andre. Hun havde selv været beruset og var nu noget usikker på, om T slog A med flasken eller kastede den.

T's far bekræftede, at A og dennes far havde lovet T tæsk ca. 14 dage forud for gerningstidspunktet.

Det fremgik af en lægeattest, at A havde fået en flænge på 7 cm, der måtte sys med 9 sting.

T var egnet til samfundstjeneste med vilkår om behandling for misbrug af euforiserende stoffer.

Efter T's, A's og K's forklaringer lagde retten til grund, at T slog A i baghovedet med en flaske, der blev knust. I det omfang blev T fundet skyldig i overtrædelse af § 245. A havde ikke givet rimelig anledning til angrebet.

Retten fortsatte:

"Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 100 timer, jf. straffelovens § 62.

Retten har på den ene side lagt vægt på voldens grovhed, herunder særligt at forurettede blev angrebet bagfra med en flaske, og på den anden side tiltaltes alder og ustraffede fortid."

Vilkårene omfattede en længstetid på 6 måneder og en prøvetid på 1 år samt narko-behandlingsvilkår.

Anklagemyndigheden ankede til skærpelse, navnlig således at straffen blev gjort ubetinget. T påstod stadfæstelse, subsidiært at kun en del af straffen skulle fuldbyrdes.

Landsretten udtalte:

"Straffens længde findes passende.

3 voterende finder af de grunde, som byretten har anført, og på grund af den forløbne tid, det forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som bestemt af byretten, dog således at prøvetiden regnes fra denne dom.

3 voterende finder efter voldens karakter, uanset oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold, ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Efter stemmeligheden stadfæstes dommen, dog således at prøvetiden regnes fra denne dom."

Landsforeningens Meddelelse 110/2005

Vold, grov - Ølglas i hovedet - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 245

T på 22 år havde på diskotek slået A med et fyldt ølglas, hvorved A pådrog sig en flænge i hovedbunden. Samfundstjeneste i 80 timer under henvisning til personligt gode forhold, og at det ikke kunne udelukkes, at A havde nedstirret T i løbet af aftenen.

Københavns Byret SS 17. 19430/2005, 8/9 2005

T på 22 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 245, stk. 1, ved i juni 2005 kl. 02.50 på diskotek at have slået A med et fyldt ølglas i hovedet med en syningskrævende flænge i hovedbunden til følge.

Der var påstand om fængselsstraf. T påstod frifindelse på grund af nødværge (i dommen fejlagtigt gengivet som nødret, ER).

Under et grundlovsforhør havde T bl.a. forklaret, at han slog A i ansigtet med et drikkeglas i hånden i selvforsvar. A havde forud optrådt provokerende og kom tættere og tættere på, mens de begge var ude på dansegulvet, og endte med at mase og skubbe.

Under domsforhandlingen supplerede T, at A havde nedstirret ham og råbt et eller andet uforståeligt, som T ud fra kropssproget opfattede som mindre pænt. Muligt var A sur, fordi T nu dansede med nogle piger, som A tidligere havde danset med. Han havde tidligere på aftenen vekslet ord med A om, hvor han kom fra. Slaget var sket i panik, og T gik selv i chok.

A forklarede bl.a., at han pludselig var blevet slået med et glas. Han havde ikke haft kontakt med T tidligere på aftenen. Det var første gang, han var i København. Han blev syet med 5-6 sting i hovedet og tog forbehold for erstatningskrav, som han ikke havde opgjort.

En anden diskotekgæst D (der havde taget sig af A, var fulgt med på hospitalet og havde tolket for A, da denne siden indgav anmeldelse hos politiet, ER) oplyste, at han ikke havde set A før. T og A sagde noget til hinanden, som vidnet ikke kunne høre. T slog glasset i hovedet på A, så det gik i stykker, og A faldt ned på gulvet.

En række af T's venner afgav ligeledes forklaring. Én havde set en person hoppe ned fra scenen på dansegulvet og gå direkte mod T, en anden havde inden episoden lagt mærke til, at T virkede meget nervøs, han var bange for, at der ville ske ham noget. Dette vidne havde ikke set nogen hoppe ned fra scenen og gå mod tiltalte.

T var ustraffet og egnet til samfundstjeneste. Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes erkendelse lægges det til grund at tiltalte har slået forurettede med et halvfyldt glas i hovedet med en syningskrævende flænge til følge. Efter forklaringerne fra tiltalte og vidnerne finder retten ikke at forurettede har været i færd med at angribe tiltalte, eller at tiltalte har haft grund til at føle sig truet. Retten finder derfor ikke, at tiltaltes handling er foretaget i nødværge. Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet. Tiltalte har slået med et glas og under hensyn til de skader slaget har medført finder retten at forholdet med rette er henført under straffelovens § 245.

Straffen fastsættes i medfør af straffelovens § 245, stk. 1, til fængsel i 60 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 80 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63 som nedenfor bestemt.

Retten har herved lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold herunder, at han ikke tidligere er straffet. Endvidere har retten lagt vægt på omstændighederne ved voldens udøvelse, herunder at det ikke kan udelukkes, at forurettede som forklaret af tiltalte har nedstirret tiltalte i løbet af aftenen."

Vilkårene omfattede samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 8 måneder.

(Det fremgår ikke af dommen, at T havde været varetægtsfængslet i 5 dage, da politiet ville have fat i og afhøre hans kammerater, ER).

Landsforeningens Meddelelse 111/2005

Vold - Gentagelsesvirkning - Kombinationsdom

Straffelovens § 58, § 244 og § 247

26-årig T med en stribe af voldsdomme bag sig havde under karneval slået A, der havde spyttet på ham. Der havde formentlig været forudgående tumult mellem A og andre. Byretten idømte 3 måneders ubetinget fængsel, men landsretten gjorde 2 måneder heraf betinget under henvisning til T's personlige forhold. Der var oplysning om bl.a. læreplads og påbegyndt rådgivning i at styre sit temperament.

VL 11. afd. a.s. S-2544-05, 3/11 2005

T på 26 år var tiltalt efter straffelovens § 244, jfr. § 247, ved i maj 2005 om eftermiddagen på gaden at have slået A med knyttet hånd.

T havde 7 tidligere afgørelser efter voldsbestemmelserne med straffe på mellem bøde og fængsel i 9 måneder.

T erkendte sig skyldig, men påstod forholdet henført under straffelovens § 248.

A og to vidner afgav forklaring. Af T's forklaring fremgik bl.a., at han havde været til karneval. En af T's kammerater, B, kom i diskussion med to personer. En tredje person, A, bad kammeraten om at slappe af. Da A fik at vide, at han skulle smutte, slog han B i hovedet, og A og B kom op at slås. T gik imellem, og herunder spyttede A på T's trøje. T blev vred, gik efter A og gav ham et slag i ansigtet.

A's version var, at han var blevet overfaldet, bl.a. med slag og skalle. En anden person havde spyttet på vidnet, der blev vred og spyttede igen. Kort efter fik han et kraftigt slag ved højre øje - han vidste ikke af hvem. T var den person, der forud havde nikket ham en skalle, og som vidnet efterfølgende spyttede på.

B forklarede bl.a., at han sammen med T og en kammerat ventede ved et busstoppested, da to personer gik ind i ham og var provokerende. A kom til og blandede sig. Da A blev bedt om at forsvinde, gav A vidnet et knytnæveslag, og de kom op at slås. T gik imellem og skilte dem ad. A spyttede på T, der gav A et slag, enten på trøjen eller i hovedet.

Et vidne K (der ikke var sammen med de ovenstående og kun havde fået en enkelt øl under karnevalet) havde bl.a. set T løbe efter A og uden varsel give ham et slag, så han faldt om og blev liggende.

Byretten udtalte:

"Tiltalte har erkendt, at han efter sammenstødet med A indhentede denne og gav ham et knytnæveslag i ansigtet. A's forklaring om, at han ikke har slået tiltalte eller hans kammerater, er afgørende bestyrket ved K's forklaring, og retten lægger ved sagens afgørelse til grund, at A ikke har givet tiltalte rimelig anledning til den udøvede vold, og der findes intet grundlag for at henføre slaget under bestemmelsen i straffelovens § 248. Med disse bemærkninger findes tiltalte skyldig efter anklageskriftet.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1 til fængsel i 3 måneder. Retten lægger herved vægt på voldens karakter og tiltaltes mange forstraffe."

T ankede med påstand om formildelse, herunder at straffen blev gjort delvist betinget. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T oplyste, at han blev gal, da han så på sin trøje, at A havde spyttet på ham. Han havde afsluttet sin grunduddannelse og var nu i lære som håndværker. Mester var tilfreds. Han skulle flytte sammen med kæresten. Han havde meget temperament, men gik nu til rådgivning hver anden uge og var stoppet med at gå i byen.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er udmålt som sket.

Efter de nu foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold findes det forvarligt at gøre straffen delvist betinget som anført nedenfor.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen."

Herefter blev 2 måneder af straffen gjort betinget af en prøvetid på 2 år.

- oo0oo -

Forsvareren bemærker bl.a.:

"På grund af hastigheden med behandlingen af voldssager, havde jeg ikke nået at få indhentet en 808-undersøgelse, men Landsretten lagde alligevel tiltaltes forklaring om hans gode forhold til grund og afsagde en kombinationsdom, efter min opfattelse ud fra den betragtning, at tiltalte herefter havde mulighed for at beholde sin læreplads."

Landsforeningens Meddelelse 112/2005

Vidnetrusler - Frifindelse med dissens

Straffelovens § 123

T på 58 år var tiltalt for vidnetrusler ved i retsbygningen under en straffesag mod ham, hvor han i øvrigt senere blev frifundet, til nogle vidner bl.a. at have sagt: "Dette her kommer I til at fortryde." Byretten ville dømme ham herfor. I landsretten stod dommerstemmerne lige. De frifindende stemmer lagde bl.a. vægt på, at T uden kendskab til anmeldelsen mod ham dagen efter episoden anmeldte vidnerne for falsk forklaring.

VL 11. afd. a.s. S-1558-05, 16/8 2005

T på 58 år var tiltalt for vidnetrusler efter straffelovens § 123, ved i marts i retten i anledning af B's og C's vidneforklaringer i retten samme dag, hvor T var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, at fremkomme med trusler, idet T efter retsmødet henvendte sig til vidnerne med ordene: "Man må sige, at I er gode til at snakke sammen", ligesom T udtalte: "Det her kommer I til at fortryde."

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf. T nægtede sig skyldig. Det fremgik i øvrigt af sagen, at T var blevet frifundet i april i det forhold, som vidnerne afgav forklaring om.

T forklarede bl.a., at han til B og C, efter at sagen var blevet udsat, havde sagt, at de ikke kunne være bekendt at fylde retten med løgn, og at deres løgn ville få konsekvenser. Samme dag eller måske dagen efter kontaktede han politiet telefonisk og

anmeldte dem for falsk forklaring. Her fik han imidlertid at vide, at han ikke kunne foretage en sådan anmeldelse pr. telefon.

Han kunne på forehold godt vedstå at have sagt, at "det ville de komme til at fortryde", hvormed han mente, at han ville melde dem til politiet.

B forklarede, at han var blevet i retten efter at have afgivet forklaring. T kom forbi og gav udtryk for, at vidnerne havde løjet, og der udspandt sig en diskussion med C. T så på begge og sagde: "Det her kommer I fandme til at fortryde." Vidnet prøvede at få en forklaring fra T, der imidlertid ikke reagerede. Vidnet opfattede udtalelsen som en trussel.

C forklarede, at han ligeledes var forblevet i retsbygningen. T kom forbi og sagde, at de var fulde af løgn, og at de havde snakket godt sammen. C gav udtryk for, at de havde forskellig opfattelse af det skete. T havde sagt: "Det kommer I til at fortryde", hvorefter han gik. B gik efter ham for at få en forklaring. C havde følt et svært ubehag ved udtalelsen, der var ligesom en trussel. Han vedstod en tidligere forklaring til rapport om, at den citerede udtalelse var sagt i et roligt tonefald.

Byretten udtalte:

"Efter de af vidnerne afgivne forklaringer, der er troværdige, er det bevist, at tiltalte efter at have hørt deres vidneforklaringer i straffesagen mod ham, opsøgte dem, da de stod i venteværelset i retsbygningen, og at tiltalte uopfordret fremkom med de i anklageskriftet anførte udtalelser til de pågældende. Under hensyn til udtalelsernes ordlyd samt det af vidnerne forklarede, herunder at tiltalte trods flere opfordringer fra vidnet B undlod at uddybe udtalelserne, men i stedet forlod bygningen, finder retten, at udtalelserne må betragtes som truende, og at tiltalte har været bekendt hermed. Truslerne er derfor omfattet af straffelovens § 123, og tiltalte dømmes i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 123.

Retten har herved lagt vægt på indholdet af truslerne, samt at de er fremsat i retsbygningen umiddelbart efter retsmødet."

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

T forklarede supplerende, at vidnerne B og C var kørende i en ambulance efter en akutbil (der var anledning til, at han blev tiltalt i den foregående sag, ER).

Episoden i retten varede måske 10 sekunder. Et af vidnerne sagde "Ha' en god dag" - og det havde T faktisk ikke haft. Meningen med T's udtalelse var, at han mente, at de burde have en bøde eller påmindelse for det, som de havde forklaret.

B forklarede, at T's udtalelse blev fremsat i et rimelig bestemt toneleje. Vidnet spurgte forgæves 2-3 gange, hvad T ville gøre ved det. C supplerede, at T var noget rød i hovedet, da T udtalte sig.

T oplyste om sine personlige forhold, at hans kone lå på plejehjem efter en hjerneblødning. En stor del af fritiden opholdt han sig på plejehjemmet.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"3 voterende udtaler:

Efter en samlet vurdering - herunder udtalelsernes ubestemte karakter og det indtryk, som vi har fået af tiltalte, der er 58 år, og de to vidner - finder vi ikke, at udtalelserne er omfattet af straffelovens § 123. Vi har herved også taget hensyn til, at tiltalte uden kendskab til anmeldelsen mod ham dagen efter anmeldte vidnerne for falsk forklaring. Vi stemmer således for at frifinde tiltalte.

3 voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder vi, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Efter stemmeafgivningen frifindes tiltalte."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Sagen er et eksempel på hvor umuligt det i mange tilfælde er at vurdere en dansk straffesags udfald."

Landsforeningens Meddelelse 113/2005

Betleri - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 197

De fleste ved, at der er noget, der hedder betleri, men de færreste tænker vel på, at det skulle være reguleret i straffeloven. T havde ikke direkte bedt de forbipasserende om penge, men dels havde han "udstillet sin armod" i en befærdet fodgængertunnel

på en banegård, dels havde han henvendt sig til forbipasserende og hilst på og ønsket god dag. Da han tidligere var meddelt advarsel, fik han en betinget straf af fængsel i 7 dage.

Retten i Horsens SS 2. 997/2005, 9/9 2005

T på 35 på var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 197, ved tre gange i henholdsvis april, juni og juli 2005 at have betlet i fodgængertunnellen ved banegården, selv om han i februar 2005 var blevet meddelt advarsel.

T nægtede sig skyldig. Han vidste ikke, om han havde siddet i fodgængertunnellen lige netop de datoer, der var angivet, men det skulle nok passe. Han sad der af og til, fordi han godt kunne lide at tale med mennesker, hilse på dem, ønske dem god dag. Han havde aldrig tigget, men det var rigtigt, at han tidligere havde fået en advarsel for at tigge på stedet. Det skulle nok passe, at nogle personer havde smidt penge i hans hue, men det kunne han jo ikke rigtig gøre noget ved. Det havde han ikke syntes, at han skulle sige nej tak til.

Tre politiassistenter forklarede om de 3 forhold. A havde set ham sidde på en avis på asfalten og med en strikhue med "åbningen opad" og nogle mønter i. Han bemærkede, at T sagde noget til nogen, der gik forbi. B havde set T sidde i skrædderstilling med sine plastposer med tomme flasker og andet ved siden. Foran ham var der en skål med mønter. C havde set T på hug med en hue foran sig - i huen lå der nogle småmønter. Når folk kom forbi, hilste han og sagde goddag og ønskede folk en god dag. Vidnet så en person smide småmønter i hatten, hvilket vidnet nu nærmest opfattede som en provokation over for politiet i anledning af deres arbejde.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved afgørelsen kan det lægges til grund, at tiltalte på de pågældende tidspunkter har siddet på gulvet i fodgængertunnellen på Horsens Banegård og derved udstillet sin armod på et sted, hvor der færdes mange mennesker. Det kan også lægges til grund, at tiltalte har haft en "åben" hue eller lignende anbragt foran sig, og at folk har kastet mønter i den. Tiltalte har ikke direkte bedt de forbipasserende om penge, men det må lægges til grund, at han har henvendt sig til forbipasserende og hilst på og ønsket god dag. Hermed har tiltalte appelleret til, at folk fik medlidenhed med ham, og på denne måde har tiltalte gennem sin henvendelse opnået det, der må antages at være formålet, nemlig at få penge. Denne aktivitet på et sådant sted findes også at være til gene for forbipasserende, og tiltalte anses herefter skyldig i betleri efter straffelovens § 197, idet han i forvejen var meddelt en advarsel.

Straffen fastsættes til fængsel i 7 dage, jf. straffelovens § 197.

Straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Vilkårene var alene 1 års prøvetid.

Landsforeningens Meddelelse 114/2005

Udvisning - EU-borgere

Udlændingelovens § 2 og § 24

Italiener T, der for hæleri blev straffet med fængsel i 20 dage, blev, uagtet han ikke havde særlig tilknytning til Danmark, ikke udvist, da han var EU-borger. Efter referat af sagen henvises bl.a. til en senere - trykt - afgørelse vedr. nogle polske statsborgere.

Københavns Byrets 1. afd. nr. 1.21399/04, 1/9 **2004**

Italieneren T var under en tilståelsessag tiltalt for forsøg på hæleri, straffelovens § 290, stk. 1, jfr. § 21, ved i august 2004 i Københavns Lufthavn at være i besiddelse af et digitalkamera til en værdi af kr. 3.000, som han tidligere samme dag havde modtaget på Hovedbanegården af en uidentificeret person, uagtet han vidste eller bestemt formodede, at kameraet hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse. Der var påstand om ubetinget frihedsstraf og udvisning i 3 år.

T, der erkendte sig skyldig, forklarede bl.a., at han arbejdede i Spanien, men under et ophold i Frankrig havde truffet M, der senere inviterede ham til M's fætters bryllup i Danmark. Kameraet havde han modtaget af en araber på Hovedbanegården, der nærmest påtvang ham det, mod at T gav den pågældende 20 € som gave. T kunne ikke oplyse på hvilket hotel, han havde overnattet. Han havde ikke familie i Danmark.

Han påstod frifindelse for udvisning som værende EU-borger og henviste til UfR 2002.1080 VL. Han var ustraffet.

Udlændingestyrelsen mente godt, at T kunne udvises. T havde ikke opholdstilladelse og ingen tilknytning til Danmark. Der var ikke forhold omhandlet i udlændingelovens § 26, der talte imod udvisning.

Retten fandt med T's egen erkendelse denne skyldig efter anklageskriftet og idømte fængsel i 20 dage og fortsatte:

"Vedrørende udvisning:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2.

Ifølge denne bestemmelse kan en udlænding udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Ifølge udlændingelovens § 2, stk. 3, finder de begrænsninger, der følger af kapitel 3 - 5, kun anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Artikel 3, stk. 1 - 2, i Rådets direktiv af 25. februar 1964 (64/221) om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, har følgende ordlyd:

"1. Forholdsregler vedrørende den offentlige orden eller sikkerhed bør udelukkende støttes på den pågældendes personlige forhold.

2. Straffedomme alene kan ikke uden videre begrunde disse forholdsregler."

I præambelen til direktivet er anført blandt andet følgende:

"Samordningen af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som fastsætter en særlig orden for udlændinge, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, må først og fremmest tage sigte på indrejse- og opholdsbetingelserne for de statsborgere i medlemsstaterne, der skifter opholdssted inden for Fællesskabet enten for at udføre lønnet arbejde eller udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for at modtage tjenesteydelser."

EF-domstolen har blandt andet i sagerne C-348/96, Donatella Calfa, Saml. 1999 I-II, og 30/77, Bouchereau, Saml. 1997 1999, fastslået, at de nationale myndigheder skal foretage en konkret vurdering af, om den begåede kriminalitet er af en sådan art, at der kan ske udvisning.

I Betænkning nr. 1326/1997 om udvisning, side 750-751, er om domstolens praksis anført blandt andet følgende:

"Efter udvalgets opfattelse må EF-domstolens praksis tolkes således, at der ved afgørelsen af, om kriminalitet begået af en udlænding, der er omfattet af EF/EØS-reglerne, skal medføre udvisning, skal foretages en konkret proportionalitetsvurdering af, om den aktuelle trussel mod den offentlige orden har en sådan styrke, at den-

ne kan begrunde udvisning af den pågældende med den deraf følgende indskrænkning af den frie bevægelighed inden for Det Europæiske Fællesskab. Vurderingen foretages på grundlag af forholdets art og grovhed, risikoen for gentagelse ud fra forholdets karakter og den dømtes forhold i øvrigt. Det er således efter omstændighederne ikke tilstrækkeligt, at en udlænding, der er omfattet af EF/EØS-reglerne, er dømt for et kriminelt forhold. Der skal herudover foreligge en konkret trussel af en vis alvor og styrke mod den offentlige orden."

Endvidere er samme sted anført:

"Efter § 24, nr. 4, kan der ske udvisning, når der idømmes en betinget eller ubetinget fængselsstraf, uden at der i øvrigt stilles krav om risiko for gentagelse eller om, at hensynet til retshåndhævelsen skal tilsige, at der sker udvisning.

Bestemmelsen skal imidlertid ses i sammenhæng med bestemmelsen i udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter reglerne om udvisning kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Det følger heraf, at der i sager, hvor der nedlægges påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, af udlændinge, der er omfattet af EF-reglerne, må foretages en konkret og selvstændig vurdering af, om kriminaliteten kan antages at være af en sådan art og grovhed eller begrundet en sådan risiko for gentagelse, at der findes at foreligge en aktuel trussel mod den offentlige orden, selv om et sådant krav ikke følger af ordlyden af udlændingelovens § 24, nr. 4."

Vestre Landsret har i sagen, der er gengivet i UfR 2002.1080, anført blandt andet følgende:

"Ved afgørelsen af, hvorvidt bestemmelsen i udlændingelovens § 2, stk. 3, jf. EF-reglerne, er til hinder for udvisning, skal der foretages en konkret vurdering af, om de tiltaltes personlige forhold, sammenholdt med arten og grovheden og omstændighederne ved den aktuelle overtrædelse og i eventuelle tidligere sager, indebærer, at der foreligger en aktuel trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, hvis der ikke udvises med indrejseforbud.

Efter EF-domstolens praksis skal der anvendes en snæver fortolkning ved fastlæggelsen af rækkevidden af de ordensmæssige, sikkerhedsmæssige eller sundhedsmæssige forhold, der kan begrunde, at personer omfattet af EF-reglerne udvises med indrejseforbud, og der skal foreligge en konkret trussel af en vis alvor og styrke mod den offentlige orden, jf. herved betænkning nr. 1326/1997, side 749-751."

Spørgsmålet om udvisning af en EU-statsborger er endvidere behandlet i Vestre Landsrets dom, optrykt i TfK 2002.624.

Retten har efter de foreliggende oplysninger lagt til grund, at tiltalte, der er italiensk statsborger med permanent ophold i Spanien, var på ferie i Danmark for at deltage i et bryllup. Retten har lagt til grund, at tiltalte er omfattet af Rådets direktiv af 25. februar 1964 (64/221) om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Rådsdirektivet omfatter ifølge præamblen modtagere af tjenesteydelser. I sagen C-348/96, Donatella Calfa, Saml. 1999 I-II, er det af EF-domstolen med henvisning til dommen i sag nr. 186/87, Cowan, Saml. 1989, side 195, fastslået, at en turist må anses som en modtager af tjenesteydelser og dermed omfattet af retten til fri bevægelighed inden for EU-staterne. Dommen er omtalt i Lone B. Christensen m.fl.: Udlændingeret 2. udg., Juristforbundets Forlag 2000, side 298.

Retten skal samtidig bemærke, at direktivet efter den i øvrigt nævnte praksis fra EF-domstolen samt Vestre Landsrets dom optrykt i UfR 2002.1080 ikke synes at være indskrænket til udelukkende at omfatte erhvervsdrivende, arbejdstagere, aktuelt arbejdsøgende eller modtagere af tjenesteydelser.

Tiltalte er ustraffet, og henset til karakteren af og omstændighederne ved det enkeltstående og beløbsmæssigt relativt beskedne hæleri, som tiltalte har erkendt sig skyldig i, finder retten ikke, at der foreligger en sådan aktuel og alvorlig trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, at det vil være foreneligt med de i udlændingelovens § 2, stk. 3, omhandlede EU-regler, at udvise tiltalte med indrejseforbud som påstået af anklagemyndigheden. Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning."

T havde været frihedsberøvet fra 7/8 2004 og frafaldt anke. Anklagemyndigheden ankede på stedet dommen med påstand om skærpelse, navnlig således at T blev udvist. Derfor begærede man fortsat varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35.

Retten løslod imidlertid T med følgende kendelse:

"Efter de foreliggende oplysninger, herunder at anklagemyndigheden via statsadvokaten for København agter at anke dommen, og til domfældtes manglende tilknytning til Danmark, findes betingelserne i udlændingelovens § 35, stk. 1, for varetægtsfængsling af domfældte at være opfyldt.

Henset til at domfældte, der har været frihedsberøvet siden den 7. august 2004, er straffet med fængsel i 20 dage og til, at en ankebehandling i Østre Landsret må antages først at kunne indledes inden for i hvert fald nogle uger, finder retten, at en fortsat varetægtsfængsling af domfældte vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af domfældtes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan forventes, jf. udlændingelovens § 35, stk. 3, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

T h i b e s t e m m e s :

Domfældte løslades."

Retten gav imidlertid opsættende virkning, men to dage efter stadfæstede landsretten i henhold til byrettens grunde (ØL 7. afd. kære nr. S-3182-04, 3/9 2004).

- oo0oo -

Ud over den ovenfor citerede dom fra UfR 2002.1080 VL, hvor to tyskere trods domme på henholdsvis 30 dage og 4 måneder for forsøg på overtrædelse af fyrværkerilovgivningen ikke blev udvist, findes der en række afgørelser i TfK, således TfK 2002.624 VL og TfK 2004.508, der begge udviser, bl.a. fordi de pågældende havde begået tidligere eller gentagne berigelseskriminalitet. Anklagemyndigheden fik ikke i den ovenfor refererede byretsdom prøvet spørgsmålet om et enkeltstående hæleri begået af en turist.

Det er derimod sket i TfK 2005.330 ØL, hvor to polske statsborgere ikke blev udvist efter hæleri med en computer og fire mobiltelefoner til en samlet værdi af kr. 14.900 og en fængselsstraf på 40 dage.

Se i øvrigt nedenfor Lf.Medd. 117/2005.

Landsforeningens Meddelelse 115/2005

Narkotika - Heroin - Opbevaring - Udvisning undladt

Straffelovens § 191 - Udlændingelovens § 26

T på 26 år havde opbevaret 374 g heroin og blev herfor idømt 2 års fængsel. Han var fra Makedonien og var kommet hertil ved familiesammenføring som 11-årig. Forældre, bror og en kæreste var her. Han havde efter 10. klasses afgangseksamen afbrudt af sygdom haft arbejde, senest som buschauffør.

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at T alene havde opbevaret heroinen, og fandt, at en udvisning ville stå i misforhold til den begåede kriminalitet sammenholdt med T's tilknytning til Danmark.

Københavns Byret SS 12. 18685/2005, 19/8 2005

T på 26 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, ved i januar 2005 at have været i besiddelse af 374,4 g heroin med henblik på videreoverdragelse, idet T havde fået stoffet af A.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængsel i 3 år, konfiskation af stoffet og udvisning af T, der påstod sig frifundet for udvisning.

Det fremgik af T's indenretlige forklaringer fra grundlovsforhør og senere, at han havde modtaget stoffet af A, der bad ham opbevare en pose for sig og på forespørgsel oplyste, at det var heroin. Han skulle opbevare stoffet et par dage og havde sagt til A, at han ville opbevare det max en uge, idet han ikke ville risikere mere.

Bevisførelsen drejede sig i øvrigt om en aflyst tur til udlandet, som T ikke var tiltalt for.

T var statsborger fra Makedonien og havde haft lovligt ophold i Danmark i 14 år og 2 måneder. Han havde gået i skole her fra 5. - 10. klasse og haft forskelligt erhvervsarbejde, bortset fra en kort arbejdsløshedsperiode og en sygemelding på grund af en fodskade. Han var kommet hertil med familien, var ugift, boede hos moderen, der var dansk født, han havde en kæreste. Han havde kun haft 3 års skolegang i Makedonien.

Han havde været frihedsberøvet fra den 25/1 2005 og i isolation til den 28/2 2005.

Straffen blev fastsat til 2 års fængsel. Resten er citat af dommen:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte alene har opbevaret heroinen.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Ved vurderingen af den nedlagte udvisningspåstand har retten foretaget en afvejning af de hensyn, der på den ene side taler for udvisning, navnlig forbrydelsens art, og på den anden side tiltaltes tilknytning til Danmark.

Tiltalte kom til Danmark fra Makedonien som 11-årig sammen med sin mor, der er dansker og dansk født, og sin bror. Han havde på tidspunktet for kriminaliteten opholdt sig i Danmark i godt 14 år. Han har taget 10. klasses afgangseksamen, og har bortset fra kortere arbejdsløshedsperioder været tilknyttet arbejdsmarkedet. Han har en onkel i Makedonien.

På denne baggrund finder retten, at en udvisning vil stå i misforhold til den begåede kriminalitet sammenholdt med tiltaltes tilknytning til Danmark.

Retten har herved tillige lagt vægt på tiltaltes relativt begrænsede kriminelle aktivitet."

Vold på værtshus - Kvælertag, alene § 244 - Udvisning undladt - Betinget straf – EU-borgere

Straffelovens § 58 og § 244, udlændingelovens § 2 og § 26

En svensker T havde taget kvælertag på A på et værtshus. Henset til de gode personlige forhold, til at der havde været en vis forudgående kontakt, og til de ringe følger af volden, fandt landsretten, med dissens fra én dommer, at straffen på 30 dage kunne gøres betinget med en tillægsbøde på kr. 3.000. Allerede i byretten var T blevet frifundet for udvisning.

ØL 3. afd. a.s. S-1958-05, 16/9 2005

Svenskeren T på 34 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, ved i januar 2005 på et værtshus at have taget kvælertag på A, således at denne kortvarigt mistede bevidstheden.

Der var påstand om fængsel og udvisning i 3 år. T, der var ustraffet, nægtede sig skyldig. Han var på gerningstidspunktet kl. 04.05 en smule beruset og hørte A, som han ikke kendte, sige "dumme svensker". Episoden udviklede sig hurtigt med ubehagelig ordveksling. T fik et puf i ryggen og følte sig truet af de omkringstående. Han tog armen om A's nakke og holdt ham fast. A blev rolig med det samme, hvorfor T slap sit greb. Han mente ikke, at A kunne være besvimet, da det varede få sekunder.

T hverken boede eller arbejdede i Danmark, men han ville fortsat gerne kunne rejse gennem Danmark.

A havde efter sin forklaring drukket 10-15 genstande over hele aftenen. Han havde opfattet, at der var en god stemning, da han tidligere på aftenen talte kortvarigt med T. Senere dansede vidnet med nogle piger og hævdede armen som hilsen. Han troede, at T ville hilse på. I stedet tog T ham omkring halsen. Først troede vidnet, at det var for sjov, men grebet blev strammet. Han koncentrerede sig om at få luft i de få sekunder, det varede. Han huskede ikke mere, før han vågnede på en stol i garderoben.

A's ven V havde også først opfattet stemningen som fredelig, indtil T stod med A's hoved under armen. Det så først ud som sjov og ballade, men vidnet kunne se, at det var alvorligt, da T slap A, idet denne faldt direkte ned på gulvet med hovedet først. Vennerne kunne se, at han var bevidstløs. Det varede vel 10-20 sekunder.

Byretten udtalte:

"Ved de afgivne vidneforklaringer er det bevist, at tiltalte er skyldig i at have taget halsgreb på forurettede, således at han kortvarigt mistede bevidstheden. Med denne ændring dømmes tiltalte i overensstemmelse med den rejste tiltale. Retten har efter de afgivne forklaringer lagt til grund, at den begåede vold var ganske uprovokeret.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244 til fængsel i 30 dage.

Henset til voldens karakter og de omstændigheder, hvorunder den er begået, finder retten det påkrævet, at den idømte straf fuldbyrdes.

Retten finder, at der under sagen ikke er fremkommet oplysninger om forhold, der kan begrunde, at tiltalte, som er svensk statsborger bosiddende i Sverige, skal udvises med indrejseforbud. Retten har herefter ikke taget anklagemyndighedens påstand herom til følge."

T ankede med påstand om formildelse, navnlig således, at straffen blev gjort betinget, eventuelt med vilkår om tillægsbøde. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T var håndværker og havde en kæreste, men ingen børn.

Landsretten udtalte:

"Samtlige dommere finder straffen passende udmålt.

Under henvisning til tiltaltes gode personlige forhold, til at der er tale om værtshusvold efter en vis forudgående kontakt og til de ringe følger af volden, finder 5 dommere det forsvarligt undtagelsesvis at gøre straffen betinget med en prøvetid på 2 år, og i øvrigt på vilkår som nedenfor bestemt samt ikendelse af en tillægsbøde på 3.000 kr.

En dommer finder det under hensyn til, at der efter det oplyste er tale om uprovokeret vold ikke forsvarligt at gøre straffen betinget og stemmer for at stadfæste dommen.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Jeg har ikke andet steds fundet domme om sanktioner overfor personer uden bopæl i Danmark, som ikke kan få samfundstjeneste.

Heldigvis var Østre Landsret enig med mig i, at dette ikke skal komme en svensker til skade og derfor alternativt idømte ham en betinget dom med tillæggsbøde, jfr. højesterets dom refereret i UfR 1996. side 752."

Landsforeningens Meddelelse 117/2005

Vold mod politiet - Udvisning undladt - EU-borgere

Udlændingelovens § 2 og § 24, straffelovens § 119

En 28-årig irsk kvinde K gerådede i slagsmål, dels med en taxichauffør, dels under aftagelse af håndjern på politistationen med en politibetjent. Det kostede 60 dages fængsel, men i landsretten blev hun frifundet for udvisningspåstanden med kraftig dissens.

ØL 7. afd. a.s. S-573-05, 22/11 2005

En 28-årig irsk kvinde K, der en måned forinden voldsepisoden var flyttet til Danmark, blev tiltalt efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 2, for i oktober 2004 om natten på gaden at have slået en taxichauffør A i ansigtet og på kroppen med knyttet hånd, sparket ham i skridtet eller lysken, kradset ham i ansigtet, på halsen og kroppen samt bidt ham i venstre overarm.

I forhold 2 straffelovens § 119, ved kort efter på detentionsgangen på politistationen at have slået politibetjent H i brystet og sparket ud efter B og andre tilstedeværende politifolk, ligesom hun prøvede at spytte på dem.

Der var påstand om straf og udvisning i 5 år. K nægtede sig skyldig. Chaufføren, B og en vicepolitikommissær V afgav forklaring.

K huskede ikke så meget. Hun var på astmamedicin og havde drukket to whisky. Hun havde tabt sin telefon og spurgte A, om hun måtte låne hans. A sagde, at han ikke havde nogen. Det næste, hun huskede, var, at hun kun havde 100 kr. på sig og bad taxien standse. Da det skete, blev hun hevet ud af bilen. Hun forstår ikke, at hun skulle have slået chaufføren, og i givet fald at han som mand ikke skulle kunne standse hende.

Hun huskede, at politiet kom til stedet, og hun fik håndjern på. Ud over astma led hun af klaustrofobi, hvilket hun fortalte politiet, da de kom til stationen. Hun ville ikke i slagsmål med politiet, men hun ville heller ikke behandles dårligt af dem. Hun ville ikke ind i cellen, derfor gjorde hun modstand. Hun ved ikke, om hun i forbindelse hermed kunne have sparket eller slået politifolkene. (Forkortet referat, ER)

A forklarede bl.a., at han havde afhentet kunden i Nyhavn, og at hun under kørslen havde bedt om at låne hans telefon og blev sur, da han sagde, at han ingen havde. Hun skubbede ham på skuldrene, hvorefter han standsede og stoppede taxametret. Hun ville ikke betale, så han steg ud og åbnede døren for hende, hvorefter hun sparkede ham, mens hun stadig sad ned. Han fik siden et slag med knyttet hånd i ansigtet, så han tabte brillerne. Hun trådte på hans briller og slog ud flere gange, dog uden at ramme hver gang, rev ham i håret, kradsede ham og bed ham endeligt.

På forehold af rapport havde han ikke hevet K ud af bilen.

Politibetjent B forklarede bl.a. om at blive tilkaldt til slåskamp under Langebro. K var højtråbende og aggressiv. Hun brokkede sig over at blive ilagt håndjern. På stationen, da hun skulle visiteres, fik hun håndjernene af og slog straks vidnet kollega H med knyttet hånd en gang i brystet og sparkede ud efter vidnet og kollegaen.

Vicepolitikommissær V forklarede som det forrige vidne og tilføjede, at det ikke var et hårdt slag, da K stod i en akavet stilling. Han havde ikke set K spytte eller sparke.

Der var lægeattest vedr. A svarende til det i anklageskriftet oplyste.

Udlændingestyrelsen tiltrådte, at K kunne udvises. K oplyste selv, at hun var indrejst i september 2004. Hun havde ikke opholdstilladelse. Hun havde forgæves søgt arbejde. Hun havde venner i Danmark, men ingen familie. Hun var ustraffet.

K blev på de afgivne forklaringer dømt efter anklageskriftet i forhold 1, der blev henført under § 247, stk. 2.

Bortset fra, at der ikke var bevis for, at K havde spyttet i forhold 2, blev hun også her dømt efter anklageskriftet. Straffen blev fastsat til fængsel i 60 dage.

Resten er citat af dommen side 6:

"2 voterende stemmer for at tage påstanden om udvisning til følge uanset, at tiltalte er EU-statsborger. Disse voterende har lagt særlig vægt på tiltaltes ringe tilknytning til Danmark sammenholdt med forbrydelsens grovhed.

1 voterende stemmer for at frifinde for påstanden om udvisning henset til, at tiltalte ikke tidligere er straffet sammenholdt med forbrydelsens karakter.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser derfor til følge som nedenfor bestemt."

Udvisningen skulle gælde i 5 år.

K ankede dommen, der blev afsagt i december 2004, med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Efter landsrettens opfattelse fremkom der ikke ved forklaringerne under anken, der nu også omfattede H's vidneudsagn, noget afgørende nyt i sagen. Også efter bevisførelsen for landsretten fandtes K skyldig som fastslået af byretten, og straffen fandtes passende.

Resten er citat af dommen:

"Tre af de voterende stemmer af de grunde, der er anført i dissensen til den indankede dom, for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.

Tre af de voterende udtaler:

Den begåede kriminalitet findes at udgøre en konkret trussel af en sådan alvor og styrke mod den offentlige orden, at forholdet sammenholdt med, hvad byretten har anført, begrundet udvisning. Disse voterende stemmer derfor for at stadfæste udvisningsbestemmelsen.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frifindes tiltalte for påstanden om udvisning.

I øvrigt stadfæstes dommen."

- oo0oo -

Af den medsendte retsbog fremgik, at K oplyste, at hun ventede på at komme på danskursus. Hun havde ikke tænkt nærmere over sine fremtidsplaner, blandt andet på grund af denne sag. Hun havde fortsat venner i Danmark, men ingen familie. Hun kendte ingen i Irland, da hun havde forladt landet som 11-årig og havde boet bl.a. i England, Tyskland, Japan og Island. Siden december 2004 havde hun boet sammen med to venner i Sydhavnen, men boede nu i en andelslejlighed på Frederiksberg.

Se om praksis i øvrigt ovenfor Lf.Medd. 114/2005.